

گهشتك به ناو ژيانی خهلیفه کاندای ژیلوان شش محمد صالح

(جلال الدین السیوگی) هی ک کردنه وه نووسینه وهی م ژووی خهلیفه کانی ئیسلام ته گته وه بی ته وهی که م ژووه نوسراوه کانی پشخی هریه که بی ناغ که لهو م ژووه، بی یه ئه میش به پویتی زانیوه به پشتبهستن بهو بهرهمانه تهواوکه ری نووسینه وهی تهو م ژووه بیت تاوه کو دوا ژی ژیان خی که له سا 911 ی کچی، کچی دوا یی کردوه، بی ئه مه بهسته ش له م ژووه کهی (الزهبی و ابن الکپیر و مسالك و ابناو الغمری ابن الحجر) و 10 بهرگی م ژووی به غداد و 57 بهرگی م ژووی دیمه شق له نووسینی (ابن العساکر) و گه سهرچاوهی دیکه سوودی وهرگرتووه.

خو ننده وهی ئه م م ژووه خو ناویه ئه رکی سهرشانی هموو تهوانه یه که ته یانه و له وه بگن بی چی ئه م م ژووه له سهره تای بیابونه وهی ئایینی ئیسلامه وه و ئه م شیی له گه دا بیت تاوه ها به خو ه نگراره و چنیش ک تای خلافه تی عه باسی له بهرام بهر ه رشی (تاتاریه کان) ههره سی ه ناو دوا خهلیفه شیان به زه لیلی خی دایه دهستی تاتاریه کان و به پله قه و شق مهرگی نشی.

خو ننده وهی ئه م م ژووه خو ناویه پویتی بی ته وهی باش له وه بگه یین که تهوانه ی ئه م به ناوی ئیسلامی سیاسیه وه و به بیانوی ته وهی که گوایه ئیسلام چاره سهره بی هموو ک شه کان، چن ته یانه و وه میراتگر بی دهسته تدارانک که تهو م ژووه ه شه خو ناویه یان تمار کرد ه وهی م ژوو به ره و دواوه بگته وه و بینه ته گهره له گه ی پشکوتنی تهو گه لانه ی که دوو چاری ئه م حزبه ئیسلامیه سیاسیه بوون.

له گهشت کدا به ناو ئه م کت به دا ز به زه قی ک شمه ک ش و شه و کوشتن و ف و ته که بازی و پاشقول له یه کدان ته بینر که له پ ناو دهسته سهراترینی دهسته تادا تهو ناو به خهلیفانه گرتویانه ته بهر له یه که م ژی گیان له دهستدانی پغهم بهری ئیسلامه وه تا کو تهو ژهی له شکری تاتاریه کان به سهرکردایه تی ه لاک ک تاییان به خلافه تی عه باسیه کان ه نا به داگیرکردنی شاری به غداد، ئه م هوشه شیان به هه مان شه وه هر بهردهوام بوه له لایهن

دهسته پا تدارانی پاشماوه کانی ئهم خهلافه تانه له میسرو پا ژناوای باکوری ئه فریقیاو ئه ندهلوس و ئهسته نبو، که ئهم پا شتی له گه دا پا ت بوه به میرات پا کی پا هشی پا ز پا ربهی ههره ز پا ری ئهو و پا ته عهره بی و ئیسلامیانه ی که به هه مان شوه دهسته پا ت له باوکه وه پا کو له دکتا پا ر پا که وه پا یه ک پا کی دیکه دهستاو دهست ئه کهن.

کا تا پا غه مبه ری ئیسلام به دهم ئازاری نه خا شیه وه گیانی ئه سپارد و عایشه ی ژنی و فاتیمه ی کچی و عه لی کو یی ئه بی تا ییب و زوبیر کوری ئه لعوام و هه ند پا له سه حابه نزیکه کانی تر به دیاریه وه بوون، ئا له و کا ته داو دوا ی پا او بونه وه ی هه و پا ی گیان له دهستدانی به ناو مه دینه دا (ئه نساره کان که به هه سن خه پا کی ئهو شاره بوون) به سه ر پا کایه تی (سه عدی کو یی عه باده) ی سه ر پا کیان له سا با ته که ی به نی ساعده ک پا بو بونه وه به نیازی دیاریکردنی سه عد وه ک ج پا گر پا ک پا پا غه مبه ر، کا تا پا کیش ئهو هه و پا هه گه یشته قوره یشیه کان به په له و هه پا دا وان (عومه ری کو یی خه تاب و ئه با عوبه یده ی جهراح و ئه بو به کر) ته رمه که ی پا غه مبه ریان به سه ر که سوکاریه وه به ج پا هه شت و خ پا یان گه یانده شو پا نی ک پا بونه وه که پا ئه وه ی نه ه پا ن دهسته پا ته که له دهستیان ده رچا ت و هه ر له ناو ه پا زی قوره یشدا بم پا ن ته وه، له و پا نا وه شدا چیان پا کرا کردیان به نانه وه ی دوو به ره کی له نا وان ئه نساره کاند او به به کاره پا نانی فرتو ف پا و ترسو پا قاندن به رامبه ر هه واداران ی علی کو یی ئه بو تالیب پا ئه وه ی ئه بو بکر وه ک خه لیفه ی پا غه مبه ر بچه سپا نن به پا هه زامه ندی سه عدی کو یی عه باده و به ش پا کی ز پا له ئه نساره کان و عه لی کو یی ئه بو تالیب و هه واداران ی، (تا کار گه یشته ئه وه ی که س پا کی وه ک عومه ری کو یی خه تاب و زوب پا ری کو یی ئه لعوام دهستبده نه شمشا ر له یه کتری، که هه ر یه که یان له و 10 که سه ن که پا غه مبه ر مژده ی به هه شتی بونی داونه تا) هه ر ئهو کرداره شیان بوو به ه پا چاندنی تا وی دوو به ره کی و ئا زا وه گ پا یی له ناو ئیسلامدا و که تا کو ئه م پا ش هه ر به رده وامه له نا وان شیعه و سونه دا.

ئهم که یین و به یینی شه یی گرتنی دهسته پا ته ی نا وان ئه نسار و مهاجره کانی ئیسلام له سایه ی سا به ری سا با ته که ی به نی ساعده ئهو شه وه ی وه بیر خسته مه وه که چا ن دوا ی یه که م هه پا ژاردنه که ی په رله مانه که ی کوردستانی لای خا مان پا یه کلاییکردنه وه ی ئه نجامه که ی به سوودی یه ک پا له دوو دهسته پا ته که ی ئه مدیوو ئه ودیو، دهستمان له سه ر د پا مان بو نه وه ک پا سا غکردنه وه ی ئه نجامه کانی هه ردوولا دهست بده نه چه ک و شه پا کی خا کوژی به رپا بکه ن، تا کو تای ته رازوه که ی دهسته پا ت به رامبه ر یه ک وهستاو په نجا به په نجا له نا وان هه ردوو

وهك جه نځاوه رځكې ئازاو دوور له هه سټې مرځ ځايه تې ناوبانگي ده رځكړد). له ماوهې حوكمځاني ته بو به كړدا ناوچه ي به سره و مه دائيني كيسرا له عځراق و به شځكيش له شام داگير كړا، خليفه ته بو به كړ دواي حوكمځاني كړدني بځ ماوهې دوو ساځ و چوار مانگ، له تمه نې 63 ساځ پيدا كځچي دواي كړد.

خليفه ي دوو ههم، عومهرې كوځي خه تاب:- له لايهن ته بو به كړه وه كړا به خليفه، له ساځي شه شه مي بانگه ځشتي پځغه مبه را يه تې (محه مه د) بځته ئيسلام، يه كځك بو له ده سټه ځا تداراني هځزي قوځه يش، ته نها كه س بو كه به ئاشكراو بځترس كځچي كړدوه بځ مه دينه، شانازي كړدوه به وه ي كه چوار جار خواوه ندي گه وړه له قورئاندا به ويستي ته و ئايه تې دابه زاندوه هر چه نده به گوځره ي قسه ي ته وانه ي پځياندا هه ځداوه له مځژوونوساني ئيسلام و موفه سرين گوايه زياتر له بيست جار قسه ي عومهرې كوځي خه تاب له قورئاندا دياره.

له ماوهې خه لافه تې عومهرې كوځي خه تاب شاځاوي داگير كړدني وځا ته دراوسځكان ده سټي پځكړدو له و ماوه يه دا عځراق و شام و ته هواز و خوزستان و ته سفه هان و هه مه دان و كرمان و سجستان و فله سټين و ميسر و يه مه ن داگير كړان تا له تمه نې 63 ساځ پيدا به ده سټي ته بو لوللوه عه بدولموغه يره به خه نجره رځكي ته هراوي كوژرا.

خليفه عومهر به وه ناسراوه كه له ساځه كاني وشكه ساځي (الرماده) به لځشاو تاځاني له ميسره وه گه ياندي ته حجاز و دانيشټوانه كه ي له قات و قځي ځزگار كړدوه و يه كه م خليفه ش بوه پاشماوه ي جوله كه كاني له حجازه وه ده رځكړدوه بځ شام و دانيشټواني (نجران) ي گواستځته وه بځ كوفه و نازناوي (امير المومنين) يشي به خځيه وه لكاندوه.

خليفه ي سځهم-عوسمان كوځي عه فان:- كوځي ته بي ته لعاس، له كځنه وه ئيسلام بوه، دوو كچي پځغه مبه رځني بوون، يه كځكه له و ده كه سه ي مژده ي به هه شټي بوونيان پځدراوه، له ماوهې خلافتي ته ودا قورئان نوسراوه ته وه، دواي ته بو به كړ و عه لي و زه يدي كوځي حارسه بوه به ئيسلام.

له بځيار ځكدا كه جځگه ي شكو گومانه و له لايهن زځريه ي موسو ځمانانه وه به تايبه تې هه واداراني عه لي كوځي ته بو تاليب، عومهر پځش مردني عه بدول ځه حمان كوځي ته بو عځفي وهك بځياردهر داناو(له شانځيه كي گوما ناويدا) بځياريدا عوسمان كوځي عه فان بځته جځگري عومهر له جياتي عه لي كوځي ته بو تاليب.

له ماوهی خه لافه تی عوسماندا هـرش و داگیر کردنی و لاتانی ده و روبه ر به ره و ژه لات و باکوری ژه لاتدا بـ خوراسان و نیسابور به ره و ژئواش ته و اوای باکوری ئه فریقیاو حه به شه داگیر کراو له ده ریاش په ینه وه و ئه نده لوسیان داگیرکرد و له ده ریای سپی ناوه استیش دوورگهی قوبرسیان داگیرکردو له گه دانیشته وانه که یدا به وه رگرتنی (جزیه و خه راج) وازیان له هـنان.

عوسمان کوئی عه فان یه کهم خه لیفه یه که پله و پایهی ده سته لاتی به سر که سوکار و عه شره تیدا دابه شکردوه بـ گو دانه ابردوی ئه و که سه له وانه ش (وه لیدی کوئی عه قه به کوئی ئه بو معیتکه برای دایکی بوه) کرده والی کوفه له جیاتی سه عد کوئی ئه بی وقاس، ئه م وه لیده به هـسن گومان له کراوه و به ئه تواریش کا برا یه کی مه یخـر و داو نیپس بوه، له یه کهم ژی ده سته لاتیا له پـش نو ژی نو ژی به یانیدا له کوفه به سه رخـشی چوار ره کعت نو ژی به نو ژکه ران کردوه و ئاوریشی داوه ته وه و وتویه تی هیچیکه تان ناوتـ له کردار کی دیکه یدا عومه ری کوئی عاسی له والی میسر لایردو عه بدو ای کوئی سه عد کوئی ئه بی سه رچی دانا له جـ که که ی، ئه م کا برایه کاتی خـی نوو سه ری به رده سستی پـغه مبه ر بوه و دوا جار له ی هـه گه اوه ته وه، بـ یه کاتی داگیرکردنی مه که پـغه مبه ر ئه مری فه رمو که ده بـت ئه م عبدالله کوئی سه رجه د بکوژرت هـ تا ئه گه ر له پشـتی به رده کانی که عبه خـی شار د بـ ته وه.

سه عدیش بـ زگارکردنی گیانی خـی له کوشتن په نایبرده به ر عوسمانی کوئی عه فان، ئه ویش بر دیه لای پـغه مبه ر داوای له بوردنی بـ کردو له سر ده سستی ئه و بو به موسو مان.

له ماوهی خه لافه تی عوسماندا سنوری ده و هـ تی ئیسلامی زـر فراوانبوو داهاتیشی له اده به ده ر زیاد بو، بـ یه عوسمان که وته ئه وهی بـ حساب ئه و داهاته به سر که سوکار و سه رـك هـزه کاندا دابه ش بکات و مافدارانیش له و داهاته بـ به ش بکات، تا کار گه یشته ئه وهی له پـنج به ش به ش کی داهاتی باکوری ئه فریقیا بداته مه روانی کوئی حه کهم.

ئه م کرده وانه ی عوسمان بوه مایه ی تو هـ یی و ق و کینه ی زـر به ی هـره زـری سه حابه کانی پـغه مبه ر، دژایه تی کردنیشی بـ عه بدو ای کوئی مه سعودو ئه بی زه ر ئه لغه فاری و عه مار کوئی یاسر و زو م و زـری سه عدی کوئی ئه بی سه ر حیش له میسر کاری گه یانده ئه وهی زیاتر له 700 کهس له موسو مانان به سه ر کایه تی محه مده ی کوئی ئه بو به کر هاتنه لایی و که و تنه سکا او داوا کردنی لایردنی سه عد له ده سته لات له میسر و محه مده ی کوئی ئه بو به کر له جـ که که ی دابنـرت، له ژـر فشاری ئه م هـه چونه ی ئه و سه حابی و موسو مانانه و پشتگیریکردنی عه لی و گهـل

سه‌حابه‌ی تر بـ داخواریه‌کانیان عوسمان ناچار بوو داواکه‌یان قبو بکات و محهمه‌دی کو‌ی ئه‌بو به‌کر بکاته والی میسر، کات‌کیش محهمه‌د له‌کاتی گه‌اندنه‌وه‌دا بـ میسر لاو‌کی هـش پـستی دیت به‌په‌له‌به‌په‌له‌به‌ره‌و میسر ئه‌یشت، ایگرت و کات‌که‌وتنه‌ل‌ک‌ک‌ینه‌وه‌له‌گه‌پیدا ده‌رکه‌وت نامه‌یه‌کی پـیه‌له‌عوسمانه‌وه‌بـ والی میسر، که‌ی محهمه‌دی کو‌ی ئه‌بو به‌کر و فـان و فـان گه‌یشتنه‌لات به‌فـفـفـک بیانکوژه و له‌ج‌گه‌که‌ی خ‌ت بم‌نه‌وه و چاوه‌وانی ئه‌مرم بکه.

بـیه محهمه‌دی کو‌ی ئه‌بو به‌کر گه‌ایه‌وه مه‌دینه‌و نامه‌که‌ی به‌به‌گه‌وه پیشانی ک‌مه‌فـفـک له‌سه‌حابه‌کانداو له‌وانه‌عه‌لی کو‌ی ئه‌بو تالیب و ته‌لحه‌و زوبه‌یر و سه‌عد و که‌سان‌کی دی و که‌وتنه‌گه‌مار‌دانی ما‌ه‌که‌ی عوسمان و داوایان ل‌کرد مه‌روانی کو‌ی حه‌که‌میان بداته‌ده‌ست که‌شک و ابو‌نوسه‌ری نامه‌که‌یه‌به‌ام بـ سوود بوو، ئاژاوه‌که‌وا گه‌رم بوو گه‌یشته‌ئه‌وه‌ی هـرش بکر‌ته‌سر ما‌ی عوسمان و له‌لایه‌ن محهمه‌دی کو‌ی ئه‌بو به‌کر و دوو که‌سی دیکه‌له‌سر به‌رما‌ی نو‌ژکردن، له‌ما‌ه‌که‌ی خ‌یدا بیکوژن.

به‌مه‌ش ئاگری فیتنه‌و ئاژاوه‌له‌ناو ئیسلامدا به‌ته‌واوی گ‌ی سه‌ندو ئا له‌م بارو د‌خ‌ه‌دا عه‌لی کوری ئه‌بو تالیب بوه‌خه‌لیفه‌له‌ج‌گه‌ی عوسمان.

خه‌لیفه‌ی چواره‌م-عه‌لی کو‌ی ئه‌بو تالیب:-دووهم فـفـژی دوا‌ی کوشتنی عوسمان کو‌ی عه‌فان کرایه‌خه‌لیفه‌ی ئیسلام به‌ک‌ی ده‌نگی هه‌موو ئه‌و ئه‌سحابانه‌ی که‌ئو فـفـژه‌له‌مه‌دینه‌بوون، به‌ام به‌ه‌ی شه‌ی ده‌سته‌ات و فتنه‌یه‌ی له‌ژ‌ر سا‌باته‌که‌ی به‌نی ساعده‌وه و له‌کوشتنی عوسمانه‌وه فـفـچکه‌ی وه‌رگرت، هه‌ر له‌ده‌ستپ‌کی حوکم‌انیه‌که‌یه‌وه شه‌ی و ئاژاوه‌ده‌ستی پ‌کرد به‌وه‌ی عائشه‌ی ژنی پ‌غه‌مبه‌ر هه‌ر دوو سه‌حابه‌ته‌لحه‌و زوبه‌یر به‌سه‌رکرده‌یی له‌شکر‌ک‌له‌مه‌که‌وه به‌ره‌و به‌سه‌ره‌که‌وتنه‌فـفـ، به‌بیانوی ت‌ه‌سه‌ندنه‌وه‌ی خو‌نی عوسمان و عائشه‌ش(کراسه‌خو‌ناویه‌که‌ی کردبو به‌به‌یداخ) و سواری حوشر‌ک‌بوو، بویه‌عه‌لی کورشی ئه‌بو تالیب به‌له‌شکر‌که‌وه به‌ره‌و به‌سه‌ره‌کوته‌فـف‌ و له‌به‌سه‌ره‌به‌ره‌نگاریان بوو له‌شه‌فـف‌کدا که‌به‌شه‌ی (الجمل-حوشر) ناو براوه‌زیاتر له‌13000 هه‌زار که‌سی ت‌دا کوژرا له‌وانه‌ش هه‌ردوو سه‌حابی ته‌لحه‌و زوبه‌یر و ژماره‌یه‌کی ز‌ری سه‌حابه‌کانی پ‌غه‌مبه‌ر، عائیشه‌ش به‌دیل گیراو شه‌ه‌که‌به‌سه‌رکه‌تنی عه‌لی ک‌تایی هات.

دواتر مو‌عاویه‌ی کو‌ی ئه‌بو سو‌فیان له‌شام له‌عه‌لی هه‌گه‌ایه‌وه و بانگه‌شه‌ی بـ خ‌یکرد وه‌ک خه‌لیفه‌ی ئیسلام، عه‌لیش به‌له‌شکر‌که‌وه به‌ره‌و

شام کهوته ۱۱ و هەر دوو سوپای عەلی و موعاویە لە (صفین)ی نزیک (الرقه) لە سەر قهراغی ۱۱ وباری فو۱۱ات بەره‌نگاری یه‌کبون، ووتراویشە گوایه‌ ژماره‌ی لەشکره‌که‌ی علی 120 هه‌زار که‌س و ژماره‌ی لەشکره‌که‌ی معاویە 90هه‌زار که‌س بوه‌ و شه‌ی ۱۱ وانیان ماوه‌ی 110 ۱۱ژی خایاندوه‌ و 90 جاریش ر‌ژاونه‌ ته‌ ناو یه‌کتری ژماره‌یه‌که‌ی ب‌شومار لە سه‌حابه‌کانی پ‌غه‌مبه‌ر یه‌کتریان قه‌ ۱۱اچ‌کردوه‌ که‌ مه‌زه‌نده‌ نه‌کر‌ن به‌ 90 هه‌زار که‌س، له‌وانه‌ 25 هه‌زار لە سوپاکه‌ی علی و 45 هه‌زار لە سوپاکه‌ی معاویە، تا به‌ ف‌ ۱۱کی عومهری کو‌ی عباس و به‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی قورئان به‌ نووکی ۱۱ می ۱۱یزی پ‌شه‌وه‌ی شه‌ ۱۱که‌ره‌کانی سوپای موعاویە شه‌ ۱۱ه‌که‌ وه‌ستاو عومهری کو‌ی عباس وه‌ک نو‌ ۱۱نه‌ری موعاویە و نه‌بو موسا نه‌لئه‌شه‌ری وه‌ک نو‌ ۱۱نه‌ری عەلی کو‌ی نه‌بو تالیب کرانه‌ (حه‌که‌م) ناو‌ب‌ژیکه‌ر ب‌ دوا پ‌ه‌ ۱۱نانی نه‌و شه‌ ۱۱ه‌، له‌ شان‌گه‌رییه‌کی گا‌ ۱۱ته‌ جاریدا عەلی له‌ خلافت ل‌برا و موعاویە خرایه‌ ج‌گه‌که‌ی نه‌وه‌ش به‌وه‌ی (عومهری کو‌ی عاسی کو‌ی النابغه‌ سه‌لمی کچی هه‌رمه‌له‌یه‌ که‌ به‌ له‌شفر ۱۱ش له‌ ک‌مه‌ ۱۱گای مه‌که‌کە ناسرا بوو خاوه‌ن نا‌ ۱۱ا بوه‌ هه‌ریه‌ک له‌ نه‌بو له‌هه‌ب و ئومه‌یه‌ کو‌ی خه‌له‌ف و هوشام کو‌ی نه‌لمه‌غیره‌ و نه‌بو سوفیانی کو‌ی حه‌رب (باوکی موعاویە) و نه‌لعاس کو‌ی وائیل نه‌لسه‌همی، لا‌قه‌یا‌نکرد له‌ یه‌ک ۱۱ژدا و دوای 9 مانگ عومهری بوه‌، هه‌ریه‌که‌ له‌وانه‌ داواکه‌ری عومهر بون به‌ ۱۱ام نه‌لنا‌بغه‌ی دایکی دای به‌ العاسی بن وائیل چونکه‌ له‌وانی دیکه‌ زیاتر یارمه‌تی نه‌دا، ب‌یه‌ ناو‌نرا به‌ (عومهری کو‌ی نه‌لعاس) عومهری کو‌ی العاس توانی به‌ ف‌ ۱۱ و ته‌ ۱۱ه‌که‌ بازی نه‌با موسا نه‌لئه‌شه‌ری به‌ ۱۱ن‌ته‌ سەر نه‌و ب‌وایه‌ی که‌ هه‌ریه‌ک له‌ علی و موعاویە له‌ خلافت بخه‌ن ب‌ چاره‌سه‌ری ک‌شه‌ی نه‌و شه‌ ۱۱ه‌، نه‌وه‌یش به‌ د‌پاک‌ی خ‌ی ت‌که‌وته‌، له‌ هه‌مان کاتیشدا به‌ بیانوی نه‌وه‌ی که‌ نه‌با موسی به‌ ته‌مه‌ن گه‌وره‌ تره‌ پ‌ش‌خ‌ی خست و وای کرد له‌ سەر (منبر) علی له‌ خلافت بخاو که‌ ن‌ره‌ش ها‌ته‌ سەر خ‌ی معاویه‌ی کرده‌ خه‌لیفه‌.

دوای نه‌و شان‌ گه‌ریه‌ گا‌ ۱۱ته‌ جاریه‌ علی کو‌ی نه‌بو تالیب که‌وته‌ گ‌ژاوی شه‌ ۱۱و ئازاوه‌ له‌گه‌ ۱۱ (خه‌وارجه‌کان) و گه‌ل‌کیش له‌ سه‌حابه‌کانی پ‌غه‌مبه‌ر ل‌ی زویر بون له‌ سەر نه‌وه‌ی که‌ به‌و (ته‌حکیمه‌- ناو‌ب‌ژیکردنه‌) ۱۱ازی بو چونکه‌ به‌ ب‌چونی نه‌وان (حه‌که‌م) هه‌ر خودایه‌و به‌س.

عەلی کو‌ی نه‌بو تالیب پاش ماوه‌یه‌ک و دوای نه‌وه‌ی نزیکه‌ی 4 سا‌ حوکم‌انیکرد به‌ ده‌ستی یه‌ک‌ک‌ له‌ خه‌وارجه‌کان که‌ ناوی عه‌بدولره‌حمان کو‌ی مه‌لجه‌م بوو له‌ کاتی هه‌ ۱۱سان ب‌ نو‌ ۱۱ژی به‌یانی له‌ مزگه‌وتی کوفه‌

کوژراو دواى مردنى عه‌لش کو‌ه‌کانى عه‌لى عه‌بدولره‌حمانیان ز‌ر به
ش‌وه‌یه‌کی د‌ندان‌ه کوش‌ت به‌وه‌ی هه‌ر دوو ده‌ست و قاچیان ب‌ی و له ناو
سه به ته‌یه‌کدا سوتا‌نیان.

به کوش‌تنی عه‌لى کو‌ی ئه‌بو تالیب ک‌تایی به خلافتی ‌اشدین هات و
ئه‌شوتر‌ت که له دواى عه‌لى خلافت درا به حه‌سه‌نى کو‌ی له لایه‌ن
دانیش‌توانی کوفه‌و شه‌ش مانگ له کوفه‌ مایه‌وه‌ و مو‌عاویه‌ نیازی
ه‌رش‌کردنى بو ب‌ کوفه‌, ب‌یه‌ ناچار بو وه‌‌ام بن‌ر‌ ب‌ی که ‌ازیه‌
ده‌ست له خلافت هه‌‌گر‌ به‌ مه‌رج‌ دواى خ‌ی خلافت‌ه‌که‌ بگ‌‌‌‌ته‌وه‌ ب‌
حه‌سه‌ن و له دانیش‌توانی مه‌دینه‌ و حجاز و ‌ع‌‌‌‌اق ببور‌ له‌وه‌ی که
پ‌شو رویداوه‌ و قه‌رزه‌کانی ب‌ بداته‌وه‌, مو‌عاویه‌ ئه‌وى مه‌رجانه‌ی لا
باش بو ب‌یه‌ به‌م ‌‌‌‌که‌وتنه‌ خلافت چوه‌ ده‌ستی مو‌عاویه‌ و خلافتی
ئه‌مه‌ویه‌کان له سا‌ی 41 ک‌‌‌‌چیه‌وه‌ ده‌ستی پ‌‌‌‌کرد.